הרבנית מרגלית יוסף לבית פתאל, ילידת חלב, בתו של הרב אברהם משה פתאל, ורעייתו של הרב עובדיה יוסף שליט"א, הלכה לעולמה בגיל 69.

Rabbanit Margalit Yosef nee Fatal, born in Halab. Rabbi Abraham Moshe Fatal's daughter and spouse of Rabbi Ovadia Yosef Shalita. Passed away at the age of 69.

מרגלית יוסף לבית פטאל נולדה לפני 69 שנים בחאלב, סוריה. אביה היה הרב אברהם משה פטאל, רב הקהילה. כשעלו הוריה ארצה, היא שודכה לעובדיה יוסף – בחור ישיבה חסר כל, ממשפחה לא מיוחסת.

בשל מצבם הכלכלי הקשה, נאלצו בני הזוג לצאת למצרים כמה שנים אחרי החתונה, לאחר שעובדיה יוסף קיבל הצעה לשמש כסגן הרב הראשי של קהיר ואב בתי הדין במצרים.

למרות התפקיד המכובד, לא נהנו הרב והרבנית מחיים קלים בקהיר. בעקבות פרוץ מלחמת העצמאות, התעוררה במצרים אנטישמיות קשה. גם מצבם הכלכלי הוסיף להיות קשה, והרב יוסף לא הצליח למצוא מימון להוצאת ספרו הראשון, „יביע אומר". כמו במקרים רבים בהמשך חייהם המשותפים, הרבנית היתה זו שהצילה את המצב. היא הוציאה את כל חסכונותיה, ומימנה את הוצאת הספר לאור.

התחנה הבאה של משפחת יוסף היתה פתח־תקוה. הרב שימש כאב בית הדין הרבני בעיר, והרבנית גידלה את הילדים – 11 במספר – ברירה בת חדר וחצי. לאחר מכן עברה המשפחה לירושלים, ומשם לתל־אביב, כשהרב יוסף מונה לרב הראשי של העיר.

צלמי העיתונות בארץ לא ישכחו, כיצד קיבלה הרבנית מרגלית את פני בעלה כשנבחר לתפקיד: היא נישקה את ידו. היא העריצה אותו, ידעו כולם, הערצה עיוורת. מעולם, עד יום מותה, לא פנתה אליו בשמו הפרטי. גם כשהיו לבד, היא קראה לו הרב עובדיה.

לזכותה של הרבנית יש לזקוף לא מעט מהצלחתה והפרסום שעובדיה יוסף נהנה מהם. הוא ידוע, למשל, כמי שמתקשה לפנות לעשירים המקורבים לש"ס ולבקש מהם תרומות. הרבנית מרגלית עשתה בשבילו את העבודה.

בש"ס זוקפים לזכותה את הקמת רשת הישיבות הספרדיות שייסד הרב – כמו ישיבת פורת יוסף בעיר העתיקה בירושלים, או בית המדרש „יחווה דעת" ליד בית משפחת יוסף, גם כן בירושלים.

שיחת טלפון אחת של מרגלית, ידעו בש"ס, שווה לפעמים מאות אלפי דולרים. כשהתרומות בוששו לבוא, לא היססה לשבור את חסכונותיה הפרטיים ולהעביר את הכסף לישיבות שהקימה התנועה.

יום חמישי, כ' באב תשנ"ד – 28.7.1994

ידיעות אחרונות

אסון בפנמה: מטוס קטן שהמריא מהעיר קולון לפנמה סיטי התפוצץ באוויר והתרסק באזור הרי בצפון פנמה. 21 הרוגים באסון, מתוכם 12 יהודים וביניהם יוצאי ארם צובה: עמנואל עטייה מראשי הבונדס וארגון בני ברית בפנמה; יוסי גרשון, חתנו של הרב יוסף ששו שליט"א שהותיר אחריו רעיתו, רוזי, וארבעה ילדים בני 2–12; ופרדי ענתבי. סיבת האסון לא התבררה עד היום.

Disaster in Panama: a small plane that took off from Colon to Panama City crashed in the mountainous region of North Panama, Killing 21 passengers. Among them were 12 Jews part of them were trom Aleppian community: Emanuel Attie, leading Bonds activisit and Bnei Brith Organization in Panama, his nephew Alberto, Yossi Gershon, son-in-law of Rabbi Yosef Shasho, and Freddy Antebi.

אסון בפנמה

מעריב

יום ה', י"ג באב תשנ"ד, 21.7.94

"בפנמה אין יהודים עניים"

רקע

מאת אריה בנדר ויהודה גולן

הקהילה היהודית בפנמה מונה כ־6,000 אנשים, מתוכם כאלף יהודים מישראל.

מרבית היהודים חיים בפנמה סיטי הבירה, והאחרים בכמה קהילות קטנות בערים קולון ובוקס דל טורו. נשיא ועד הקהילות הוא ציון הררי.

קהילת פנמה חברה בפורציה של קהילות מרכז אמריקה. בית הכנסת הגדול ביותר הוא בית הכנסת הספרדי שבת אחים, שבו מתפללים בעיקר יוצאי חלב ואלב שבסוריה, המהווים רוב בקהילה. כראש בית הכנסת עומד הרב ציון לוי.

בית הכנסת קול שאריית ישראל, של הזרם הרפורמי, מאגד סביבו כ־150 משפחות. בית הכנסת האשכנזי־הקונסרבטיבי בית אל מאגד כ־100 משפחות. מועצת הקהילה מנהלת את מכון אלברט אינשטיין, שהוא בית ספר בעל רמת לימודים הגבוהה ביותר במדינה. מנהיגי המדינה, ובהם השליט הקודם, מנואל נורייגה, שלחו את ילדיהם לל־מוד במוסד היהודי.

■ שני נשיאים יהודים

בפנמה כיהנו בעבר שני נשיאים יהודים. ראשיתה של הקהילה היהודית במקום במאה ה־15. ראשוני הקהילה היו יהודים שנמלטו מאימת האינקוויזיציה בספרד ובפורטוגל. התיישבות היהודית בתקופה המודרנית החלה כאמצע המאה ה־19. לפני מלחמת העולם השניה הצטרפו לקהילה יהודים מהישוב הישן בירושלים, חברון וצפת וכן כמה משפחות שמוצאן מיריחו.

בשנות השלושים היגרו לפנמה יהודים מאוסטריה וגרמניה ולאחר קום המדינה היגרו לפנמה עשרות משפחות מסוריה. הקהילה היהודית עשירה ומסוכסכת, ושליחי הסוכנות מספרים כי: "בפנמה אין יהודים עניים".

"רוב היהודים עוסקים במסחר וביבוא סחורות מהמזרח הרחוק", אומר דוד כהן, מנהל המחלקה לאמריקה הלטינית במשרד החוץ.

כתבה ב"מעריב היום"